

3 Kasım 1970 tarihinde Viyana'da imzalanan «Gelir ve servet vergilerinde çifte vergilendirmenin önlenmesine ve diğer bâzı hususların düzenlenmesine ilişkin Anlaşma» nın onaylanmasının uygun bulunduğuna dair Kanun

(Resmî Gazete ile yayımı : 18 . 5 . 1973 - Sayı : 14539)

No.
1719

Kabul tarihi
8 . 5 . 1973

MADDE 1. — 3 Kasım 1970 tarihinde Türkiye ve Avusturya Hükümetleri arasında Viyana'da imzalanan «Gelir ve Servet Vergilerinde Çifte Vergilendirmenin önlenmesine ve diğer bâzı hususların düzenlenmesine ilişkin Anlaşma» nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu kanun, Anlaşmanın onay belgelerinin teati edilmesiyle yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti arasında Gelir ve Servet Vergilerinde Çifte Vergilendirmenin Önlenmesine ve diğer bâzı hususların düzenlenmesine ilişkin Anlaşma

Türkiye Cumhuriyeti

ve

Avusturya Cumhuriyeti

Gelir ve Servet vergilerinde çifte vergilendirmeyi önlemek ve diğer bâzı hususları düzenlemek amacıyla aşağıdaki şekilde mutabık kalmışlardır:

MADDE : 1

Anlaşmanın kapsamına giren kişiler

Bu Anlaşma, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanır.

MADDE : 2

Anlaşmanın kapsamına giren vergiler

(1) Bu Anlaşma, tahsil şekli ne olursa olsun, Âkit Devletlerden herbiri veya bunların siyasi bölümleri hesabına, tahsil olunan Gelir ve Servet vergilerine tatbik olunur.

(2) Menkul ve gayrimenkul malların mülkiyetinin devrinden doğan değer - artış kazançları vergileriyle, sermaye yeniden değerlendirme kazançları vergileri dâhil olmak üzere toplam gelir üzerinden toplam servet üzerinden veya servetin unsurları üzerinden alınan vergiler Gelir ve Servet vergileri sayılır.

(3) Anlaşmanın uygulanacağı halihazır vergiler şunlardır :

a) Türkiye Cumhuriyeti için :

(i) Gelir Vergisi;

- (ii) Kurumlar Vergisi;
- b) Avusturya Cumhuriyeti için :
- (i) Gelir Vergisi (Einkommensteuer);
- (ii) Kurumlar Vergisi (die Körperschaftsteuer);
- (iii) Mesken inşaatının teşviki ve aile yüklerinin eşitlenmesi için gelirden alınan Vergi (der Beitrag vom Einkommen zur Förderung des Wohnbaues und für Zwecke des Familienlastenausgleiches);
- (iv) Felâket fonları için gelirden alınan Vergi (der Katastrophenfondsbeitrag vom Einkommen);
- (v) Özel Gelir Vergisi (die Sonderabgabe vom Einkommen);
- (vi) Yönetici İstihkakları Vergisi (die Aufsichtsratsabgabe);
- (vii) Servet Vergisi (die Vermögensteuer);
- (viii) Felâket fonları için servetlerden alınan Vergi (der Katastrophenfondsbeitrag vom Vermögen);
- (ix) Özel Servet Vergisi (die Sonderabgabe vom Vermögen);
- (x) İntikal Vergisi dışında kalan servet unsurları üzerinden alınan Vergi (die Abgabe von Vermögen, die der Erbschaftssteuer entzogen sind);
- (xi) İşletme Vergisi ile bu verginin ücretlerden alınan kısmı (die Gewerbesteuer einschließlich der Lohnsummensteuer);
- (xii) Arazi Vergisi (die Grundsteuer);
- (xiii) Tarım ve Orman İşletmeleri Vergisi (die Abgabe von land - und forstwirtschaftlichen Betrieben);
- (xiv) Aile yardımlarına mahsus tevzin fonu için tarım ve orman işletmelerinden alınan Vergi (die Beiträge von landund forstwirtschaftlichen Betrieben zum Ausgleichsfonds für Familienbeihilfen);
- (xv) Arsa Kıymet Vergisi (die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken).
- (4) Anlaşma, halihazır vergilere ilâve edilecek veya onların yerini alacak aynı veya benzeri mahiyetteki ileride konulacak vergilere de uygulanır. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın kapsamına giren vergi mevzuatlarında yapılacak değişiklikleri, yekdiğerlerine bildireceklerdir.

MADDE : 3

Genel tanımlar

- (1) Metin farklı bir yorumu gerektirmedikçe bu anlaşma bakımından :
- a) «Bir Âkit Devlet» ve «diğer Âkit Devlet» deyimleri metindeki kullanıldığı yere göre; Türkiye Cumhuriyeti veya Avusturya Cumhuriyetini belirtir.
- b) «Vergi» terimi, anlaşmanın ikinci maddesi nde yeralan vergileri belirtir.
- c) «Kişi» terimi, gerçek kişileri, şirketleri ve diğer bütün kişi topluluklarını kapsar.
- d) «Şirket» terimi, bütün tüzel kişileri veya vergileme yönünden tüzel kişi sayılan bütün kuruluşları belirtir.
- e) «Uyruk» terimi;
- (i) Türkiye Cumhuriyeti ile ilgili olarak: «Türk Vatandaşlığı Kanunu» na göre, Türk vatandaşlığını haiz bütün gerçek kişileri ve Türkiye Cumhuriyetinde yürürlükte bulunan mevzuata uygun olarak kurulmuş bütün tüzel kişileri, şahıs şirketlerini ve birlikleri;
- (ii) Avusturya Cumhuriyeti ile ilgili olarak: Avusturya vatandaşlığını haiz bütün gerçek kişileri ve Avusturya Cumhuriyetinde yürürlükte bulunan mevzuata uygun olarak kurulmuş bütün tüzel kişileri, şahıs şirketlerini ve birlikleri belirtir.

f) «Bir Âkıt Devlet teşebbüsü» ve «diğer Âkıt Devlet teşebbüsü» deyimleri, sırasıyla, bir Âkıt Devlet mukimi tarafından işletilen bir teşebbüsü ve diğer Âkıt Devlet mukimi tarafından işletilen bir teşebbüsü belirtir.

g) «Yetkili makam» terimi;

(i) Türkiye Cumhuriyetinde, Maliye Bakanı veya yetkili temsilcilerini;

(ii) Avusturya Cumhuriyetinde, Federal Maliye Bakanlığını belirtir.

(2) Anlaşmanın bir Âkıt Devlet tarafından uygulanmasında, başka şekilde tanımlanmamış olan bütün deyimler, metin farklı bir yorumu gerektirmedikçe, o Devletin bu anlaşmanın konusunu teşkil eden vergilerle ilgili kanunlarında belirtilen anlamı taşırlar.

MADDE : 4

Malî ikametgâh

(1) Bu anlaşma bakımından «bir Âkıt Devlet mukimi» deyimini, anılan Devletin mevzuatı gereğince, ikametgâhı, meskeni, kanunî merkezi, iş merkezi veya diğer benzer mahiyette herhangi bir kıstasa istinaden vergiye tabi tutulan bütün kişileri belirtir.

(2) Bir gerçek kişi, 1 nci fıkra hükmüne göre Âkıt Devletler'den her birinin mukimi sayıldığı takdirde, durum, aşağıdaki esaslara göre çözümlenir:

a) Bu kişi, daimî bir meskene sahip bulunduğu Âkıt Devletin mukimi sayılır. Her iki Âkıt Devlette daimî meskeni mevcutsa, kişisel ve ekonomik ilişkilerinin en yakından bağlı bulunduğu (hayatî menfaatlerinin merkezi) Âkıt Devletin mukimi sayılır.

b) Bu kişinin hayatî menfaatlerinin merkezinin bulunduğu Âkıt Devlet tâyin edilemiyorsa veya Âkıt Devletlerden hiç birinde daimî mesken sahibi değilse, mutaden oturduğu Âkıt Devletin mukimi sayılır.

c) Bu kişi Âkıt Devletlerden her birinde mutaden oturur veya hiç birinde mutaden oturmaz ise, uyruğu olduğu Âkıt Devletin mukimi sayılır.

d) Bu kişi Âkıt Devletlerden her birinin uyruklüğünü haiz ise veya hiç birinin uyruğu değilse, Âkıt Devletlerin yetkili makamları, 26 ncı maddedeki usuller dairesinde meseleyi hallederler.

(3) Gerçek kişiler dışında kalan bir kişinin, 1 nci fıkra hükmüne göre Âkıt Devletlerden her birinin mukimi sayılması halinde, Âkıt Devletlerin yetkili makamları, 26 ncı maddedeki usuller dairesinde meseleyi hallederler.

MADDE : 5

İşyeri

(1) Bu anlaşma bakımından «İşyeri» deyimini, teşebbüsün faaliyetini kısmen veya tamamen yürüttüğü bir sabit iş tesisini ifade eder.

(2) «İşyeri» deyimini, şunları kapsar :

a) İdare merkezi;

b) Şube;

c) Büro;

d) Fabrika;

e) Atelye;

f) Maden ocağı, taş ocağı veya bütün diğer tabii kaynaklar istihraç yeri;

g) Süresi altı ayı aşan inşaat veya montaj şantiyesi.

(3) Aşağıdaki hallerde işyeri var sayılmaz :

a) Tesisler, teşebbüse ait emtianın sadece stoklanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılırsa;

- b) Teşebbüse ait emtia sadece stoklama, teşhir veya teslim amacıyla depolanırsa;
 c) Teşebbüse ait emtia, bir başka teşebbüs tarafından sadece işlenmek üzere depolanırsa;
 d) Bir sabit iş tesisi, teşebbüs için sadece emtia satın alınması veya bilgi toplanması amacıyla kullanılırsa;

e) Bir sabit iş tesisi, teşebbüs için sadece reklâm, bilgi sağlanması, bilimsel araştırmalar veya hazırlayıcı veya yardımcı mahiyette benzer faaliyetler için kullanılırsa.

(4) Bir Âkıt Devlet teşebbüsü, diğer Âkıt Devlette - 5 nci fıkrada belirtilen bağımsız bir statüden yararlanan acenta dışında - kendi adına mukavele akdine yetkili bir kişi aracılığıyla ve arızî olmayan bir şekilde mukaveleler akdediyorsa, bu mukaveleler emtia alımıyla sınırlı bulunmamak şartıyla, bu diğer Âkıt Devlette bir işyerine sahip sayılır.

(5) Bir Âkıt Devlet teşebbüsü kendi mutad faaliyetleri çerçevesinde kalmaları şartıyla, bir simsar, bir genel komisyoncu veya müstakil statüyü haiz bir başka aracı vasıtasıyla diğer Âkıt Devlette faaliyet göstermekle, bu diğer Devlette bir işyerine sahip sayılmaz.

(6) Bir Âkıt Devlet mukimi bir şirketin, diğer Âkıt Devlet mukimi veya o Devlette faaliyette bulunan (bir işyeri aracılığıyla olsun, olmasın) bir şirketi kontrol etmesi veya onun tarafından kontrol edilmesi hali, kendi başına, bu şirketlerden herhangi birinin yekdiğerinin bir işyeri addedilmesine yeterli değildir.

MADDE : 6

Gayrimenkul gelirleri

(1) Gayrimenkul mallardan doğan gelirler, bu malların bulunduğu Âkıt Devlette vergilendirilir.

(2) «Gayrimenkul mallar» terimi, bu malların bulunduğu Âkıt Devletin mevzuatına göre tanımlanır. Bu terim, her halükârda, teferruatı, ziraat ve orman işletmelerinin tesisatı ve teşhizatı ile hayvanlarını, her türlü deniz avlanma mahallini, gayrimenkul mülkiyetine ilişkin özel hukuk hükümlerinin uygulandığı hakları, gayrimenkul intifa hakları ile maden ocaklarının, kaynakların ve diğer yeraltı servetlerinin işletme ve imtiyazlarından doğan sabit veya değişken bedeller üzerindeki hakları kapsar; gemiler, vapurlar ve hava taşıtları gayrimenkul mal sayılmazlar.

(3) 1 nci fıkra hükmü, gayrimenkul malların işletilmesi, âdî kira veya hâsulat kirası suretiyle kiralanması ve diğer bütün şekillerde kullanılmasından doğan gelirlere uygulanır.

(4) 1 ve 3 nci fıkra hükümleri, bir teşebbüsün gayrimenkullerinden ve keza bir serbest mesleğin icrasında kullanılan gayrimenkullerden sağlanan gelirlere de uygulanır.

MADDE : 7

Teşebbüs kazançları

(1) Bir Âkıt Devlet teşebbüsünün kazançları, teşebbüs diğer Âkıt Devletteki faaliyetini o Devlette bulunan bir işyeri vasıtasıyla yürütmedikçe, ancak bu Devlette vergilendirilir. Eğer teşebbüs faaliyetini diğer Âkıt Devlette bulunan bir işyeri vasıtasıyla yürütüyorsa, kazançların, yalnızca işyerine izafe edilen kısmı, diğer Âkıt Devlette vergilendirilir.

(2) Bir Âkıt Devlet teşebbüsü diğer Âkıt Devletteki faaliyetini o Devlette bulunan bir işyeri vasıtasıyla yürütüyorsa, bu işyerinin aynı veya benzeri şartlarda, aynı veya benzeri faaliyet gösteren ve kendisinin işyerini teşkil ettiği teşebbüsle tamamen müstakil muamelelerde bulunan ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsa idi ne kazanç elde edecek idiyse, bu işyerine Âkıt Devletlerden her birinde o kazançlar izafe edilir.

(3) Bir işyerinin kazançlarının tespitinde, işyerinin bulunduğu Devlette veya onun haricinde, bu işyeri tarafından güdülen amaçlar için yapılmış olan giderlerin indirilmesi kabul edilir.

(4) Bir işyerinin kendi teşebbüsü için sadece emtia satın almış olması dolayısıyla, bu işyerine herhangi bir kazanç izafe edilmez,

(5) Kazançlar, bu Anlaşma'nın diğer maddelerinde ayrıca hükme bağlanan gelir unsurlarını ihtiva ettiği takdirde, o maddeler hükümleri, işbu madde hükümlerinden etkilenmez.

MADDE : 8

Deniz ve Hava Nakliyatı

Uluslararası seyrüseferde, deniz ve hava taşıtlarının işletilmesinden sağlanan kazançlar, ancak teşebbüsün kanuni merkezinin bulunduğu Âkıt Devlette vergilendirilir.

MADDE : 9

Ortak Teşebbüsler

a) Bir Âkıt Devlet teşebbüsü diğer Âkıt Devlet teşebbüsünün yönetimine, kontrolüne veya sermayesine doğrudan veya dolaylı şekilde katıldığı, veya

b) Aynı kişiler hem bir Âkıt Devlet teşebbüsü hem de diğer Âkıt Devlet teşebbüsünün yönetimine, kontrolüne veya sermayesine doğrudan veya dolaylı şekilde katıldıkları, ve her iki halde de, her iki teşebbüs, ticarî ve malî ilişkilerinde bağımsız teşebbüsler arasında kararlaştırılacak şekilde farklı olarak kabul edilen veya ettirilen şartlarla birbirlerine bağlı buldukları takdirde, bu teşebbüslerden birinin bu şartlar olmasa idi elde etmiş olacağı fakat bu şartlar sebebiyle elde edemediği kazançlar, bu teşebbüsün kazancına ithal edilir ve ona göre vergilendirilir.

MADDE : 10

Temettüler

(1) Bir Âkıt Devlet mukimi bir şirket tarafından diğer Âkıt Devlet mukimi bir kişiye ödenen temettüleri, bu diğer Devlette vergilendirilir

(2) Bununla beraber, bu temettüleri, temettüleri ödeyen şirketin mukimi bulunduğu Âkıt Devlette, bu Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilir; fakat bu suretle alınan vergi :

a) Eğer temettülerin lehdarı temettüleri ödeyen şirketin sermayesinin enaz yüzde 25'ini elinde bulduran bir şirket ise (şahıs şirketleri hariç), temettülerin gayrisafi tutarının yüzde 25'ini,

b) Diğer bütün hallerde temettülerin gayrisafi tutarının yüzde 35'ini aşamaz.

(3) Âkıt Devletlerden birinin mukimi bir şirket tarafından diğer Âkıt Devlet mukimi bir şirkete dağıtılan temettüleri, her iki şirket bu diğer Âkıt Devlet'in mukimi olsalardı, bu temettüleri vergiden nasıl istisna edilecek idiyse, bu diğer Devlet de, o şekilde vergiden istisna edilebilir.

(4) Bu maddede kullanılan «temettüleri» terimi, hisse senetlerinden, intifa hisse senetlerinden, veya intifa senetlerinden, kurucu hisselerinden veya alacaklar hariç diğer kazanç paylarından sağlanan gelirleri ve keza, temettü tevzi eden şirketin mukimi bulunduğu Devlet'in vergi mevzuatına göre hisse senetleri geliri sayılan diğer şirket hisselerinden doğan gelirleri de kapsar.

(5) Bir Âkıt Devlet temettü lehdarı, temettüleri ödeyen şirketin mukimi bulunduğu diğer Âkıt Devlette temettüleri sağlayan iştirakin fiilen bağlı bulunduğu bir işyerine sahipse, 7 nci madde hükümleri uygulanır.

(6) Bir Âkıt Devletteki faaliyetini orada bulunan bir işyeri aracılığı ile icra eden diğer Âkıt Devletin bir teşebbüsünün kazançları, 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısmı üzerinden, işyerinin bulunduğu ilk Devletin iç mevzuatına göre vergilendirilir.

MADDE : 11

Faizler

(1) Bir Âkıt Devlette doğan ve diğer Âkıt Devletin bir mukimine ödenen faizler, bu diğer Devlette vergilendirilir.

(2) Bununla beraber, bu faizler hâsıl oldukları Âkıt Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilir; fakat bu suretle alınan vergi, faiz miktarının yüzde 15'ini aşamaz.

(3) Bu maddede kullanılan «faiz» terimi, kamu borçlanmasından ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya kazanca iştirak şartını taşıyan taşınmaz istikraz tahvillerinden ve her nevi alacaklardan doğan gelirler ile bu gelirlerin hâsıl olduğu Devletin vergi mevzuatına göre istikrazat geliri sayılan bütün diğer gelirleri kapsar.

(4) Bir Âkıt Devlette mukim faiz lehdarı, faizlerin doğduğu diğer Âkıt Devlette, faizleri doğuran alacağın fiilen bağlı bulunduğu bir işyerine sahipse, 7 nci madde hükümleri uygulanır.

(5) Borçlu bizzat bir Âkıt Devlet, veya bu devletin bir siyasî bölümü veya bir mahallî idaresi veya bir mukimi olduğu takdirde, faizler bu Devlette doğmuş sayılır; bununla beraber, bir Âkıt Devlet'in mukimi olsun veya olmasın, faiz borçlusu bir Âkıt Devlette faizleri doğuran istikrazın kendisi için akdedildiği ve bu faizleri ödemekle yükümlü bir işyerine sahipse, anılan faizler, işyerinin bulunduğu Âkıt Devlette doğmuş sayılır.

(6) Borçlu ve alacaklı arasında veya her ikisi ile üçüncü şahıslar arasında mevcut özel ilişkiler dolayısıyla, ödenen faiz miktarı, faizlerin ödendiği alacak nazara alınarak, bu nevi ilişkilerin mevcut bulunmaması halinde borçlu ile alacaklı arasında kararlaştırılacak olan faiz miktarını aştığı takdirde bu madde hükümleri ancak bu son miktara uygulanır. Bu takdirde ödemelerin fazla kısmı, Âkıt Devletlerden her birinin mevzuatına göre ve bu anlaşmanın diğer hükümleri gözönünde bulundurularak vergilendirilir.

MADDE : 12

Gayrimaddî Hak Bedelleri

(1) Bir Âkıt Devlette doğan ve diğer Âkıt Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddî hak bedelleri, ancak, bu diğer Devlette vergilendirilir.

(2) Bununla beraber, gayrimaddî hak bedelleri, bunların doğduğu Âkıt Devlette ve bu Devlet mevzuatına göre vergilendirilebilir; ancak, alınan vergi, gayrimaddî hak bedellerinin gayri-sâfi miktarının % 10'nu aşamaz.

(3) Bu maddede kullanılan «gayrimaddî hak bedeli» deyimini, sinema filmleri ile televizyon film ve bandları dâhil olmak üzere edebî, artistik veya ilmî bir eser üzerindeki telif hakkının; bir ihtira beratının, sınai veya ticarî bir alâmeti farikanın; bir resim veya bir modelin, bir plânın, gizli bir formül veya bir imalât usulünün kullanılması veya kullanma imtiyazı ile bir sınai, ticarî veya ilmî teçhizatın kullanılması veya kullanma imtiyazı ve sınai, ticarî veya ilmî alanlarda elde edilmiş bir tecrübeye ait bilgiler için ödenen her nevi bedelleri kapsar.

(4) Bir Âkıt Devlet mukimi gayrimaddî hak bedeli lehdarı, gayrimaddî hak bedellerinin hâsıl olduğu diğer Âkıt Devlette gayrimaddî hak bedellerini doğuran hak veya malın fiilen bağlı bulunduğu bir işyerine sahip ise, 7 nci madde hükümleri uygulanır.

(5) Borçlu bizzat bir Âkıt Devlet veya bu Devletin bir siyasî bölümü veya bir mahallî idaresi veya bir mukimi olduğu takdirde, gayrimaddî hak bedelleri bu Devlette doğmuş sayılır.

Bununla beraber, bir Âkıt Devlet mukimi olsun veya olmasın gayrimaddî hak bedeli borçlusu, bir Âkıt Devlette, gayrimaddî hak bedelinin ödenmesine âmil olan mukavelenin kendisi için akdedildiği ve bu gayrimaddî hak bedelini ödemekle yükümlü bir işyerine sahip ise, anılan gayrimaddî hak bedelleri, işyerinin bulunduğu Âkıt Devlette doğmuş sayılır.

(6) Borçlu ve alacaklı arasında veya her ikisi ile üçüncü kişiler arasında mevcut özel ilişkiler dolayısıyla, ödenen gayrimaddî hak bedeli, bu bedelin ödendiği hak veya bilgi nazara alınarak, bu nevi ilişkilerin mevcut bulunmaması halinde borçlu ile alacaklı arasında kararlaştırılacak olan gayrimaddî hak bedelini aştığı takdirde, bu madde hükümleri ancak bu son miktara uygulanır. Bu takdirde, ödemelerin fazla kısmı, Âkıt Devletlerden her birinin mevzuatına göre ve bu anlaşmanın diğer hükümleri gözönünde bulundurularak vergilendirilir.

MADDE : 13

Sermaye Değer - Artış Kazançları

(1) 6 ncı Maddenin 2 ncı fıkrasında tanımlanan gayrimenkul mallar mülkiyetinin devrinden doğan kazançlar, bu malların bulunduğu Âkıt Devlette vergilendirilir.

(2) Bir Âkıt Devlet teşebbüsünün diğer Âkıt Devlette sahibi bulunduğu bir işyerinin aktifindeki menkul mallar mülkiyetinin devrinden veya bir Âkıt Devlet mukimi bir kişinin diğer Âkıt Devlette bir serbest meslek icrası için kullandığı sabit bir çalışma yeri için gerekli menkul malların mülkiyetinin devrinden doğan kazançlar ile bu işyerinin (yalnız veya bütünüyle beraber) tamamıyla mülkiyetinin devrinden veya serbest meslek icrasına gerekli menkul malların mülkiyetinin devrinden doğan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilir. Bununla beraber, 22 ncı maddenin 3 ncü fıkrasında belirtilen menkul malların mülkiyetinin devrinden doğan kazançlar, yalnızca, söz konusu malların anılan madde gereğince vergiye tabi bulunduğu Âkıt Devlette vergilendirilir.

(3) 1 ncı ve 2 ncı fıkralarda anılanlar dışında kalan bütün malların mülkiyetinin devrinden doğan kazançlar, yalnızca devreden mukimi bulunduğu Âkıt Devlette vergilendirilir.

Bununla beraber, bu kazançlar, devredilen malların bu diğer Devlette bulunması ve iktisap ve devir arasında geçen sürenin altı ayı aşmaması halinde bu diğer Devlette vergilendirilir. Bu bendin uygulanması bakımından, şirketin kanunî merkezinin bulunduğu Devlet, hisse senetlerinin bulunduğu yer olarak kabul edilir.

MADDE : 14

Serbest meslek faaliyetleri

(1) Bir Âkıt Devlet mukiminin, bir serbest meslek icrasından sağladığı kazançlar, faaliyet diğer Âkıt Devlet'te icra edilmedikçe, ancak, bu Âkıt Devlette vergilendirilir. Faaliyetin diğer Âkıt Devlet'te icra olunması halinde, bu faaliyet dolayısıyla elde edilen kazançlar diğer Devlette vergilendirilir.

(2) 1 ncı fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkıt Devlet mukiminin diğer Âkıt Devlet'te serbest meslek icrasından sağladığı kazançlar, aşağıdaki hallerde bu kişinin mukim bulunduğu ilk sözü edilen Devlette vergilendirilir:

a) İstihkak sahibi, bir takvim yılı içinde toplam olarak 183 günü aşmayan bir süre veya süreler ile diğer Âkıt Devlette bulunursa; ve

b) İstihkak, diğer Devlet mukimi olmayan bir kişi tarafından veya onun adına ödenirse; ve

c) İstihkak, istihkaki ödeyen kişinin diğer Âkıt Devlette sahibi bulunduğu bir işyeri veya sabit bir çalışma yeri tarafından yüklenilmemişse.

(3) 1 ncı fıkra hükümlerine bakılmaksızın bir Âkıt Devlet mukimi tarafından diğer Âkıt Devlet mukimi bir kişiye, ilk Âkıt Devlet dışında icra edilen bir serbest meslek faaliyeti karşılığı ödenen istihkaklar, bu ilk Âkıt Devlette ve anılan istihkakların gayrisâfi miktarının % 10'unu aşmayan bir nispet üzerinden vergilendirilir.

(4) Bu maddenin 1, 2 ve 3 ncü fıkralarındaki hükümler, bir teşebbüs tarafından, bir serbest meslek faaliyeti şeklinde ifa edilen işlere ait istihkaklara da uygulanır.

(5) 7 ncı madde ile işbu maddenin 1, 2, 3 ve 4 ncü fıkraları hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkıt Devlet mukimi tarafından, bu Âkıt Devlet'te süresi altı ayı aşmayan bir inşaat şantiyesi, veya bir montaj işi ile ilgili olarak ifa edilen bir faaliyet sebebiyle, diğer Âkıt Devletin bir teşebbüsüne ödenen istihkaklar, ilk Âkıt Devlette, bu istihkakların gayrisâfi tutarının yüzde 10'unu geçmeyen bir nispette vergilendirilir.

(6) Bu maddede öngörüldüğü şekilde bir Âkıt Devlet tarafından tahsil olunan verginin nispetinin sınırlandırılması, söz konusu faaliyetin sâfi gelir üzerinden vergilendirilmesine ilişkin olarak bu Devlet mevzuatında yer alan hükümleri etkilemez.

MADDE : 15

Hizmetler

(1) 16, 18, 19 ve 20 nci maddeler hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkıt Devlet mukiminin hizmet karşılığı sağladığı ücret, maaş ve benzeri bedeller, hizmet diğer Âkıt Devlette icra edilmedikçe, ancak bu Devlette vergilendirilir. Hizmetin diğer Âkıt Devlette icra edilmesi halinde, bu hizmet dolayısıyla alınan ücretler, bu diğer Devlette vergilendirilir.

(2) Aşağıda zikredilen durumlarda, bir Âkıt Devlet mukimının diğer Âkıt Devlette hizmet erbabı olarak aldığı ücretler, 1 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, ancak bu ilk sözü edilen Devlette vergilendirilir :

- a) İstihkak sahibi ilgili takvim yılı içinde toplam olarak 183 günü aşmayan bir süre veya süreler ile diğer Âkıt Devlet'te bulunursa; ve
- b) İstihkak diğer Devlet mukimi olmayan bir işveren tarafından veya onun adına ödenirse; ve
- c) İstihkak, bu ücreti ödeyen işverenin diğer Âkıt Devlet'te sahibi bulunduğu bir işyeri veya sabit bir çalışma yeri tarafından yüklenilmemişse.

(3) Bir teşebbüs tarafından uluslararası seyrüseferde işletilen bir deniz veya hava taşıtında icra edilen bir işe karşılık ödenen ücretler, 1 nci ve 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, teşebbüsün kanunî merkezimin bulunduğu Âkıt Devlette vergilendirilir.

MADDE : 16

Yönetici istihkakları

Bir Âkıt Devlet mukiminin, diğer Âkıt Devlette mukim bir şirketin yönetim veya denetim kurulu üyesi sıfatıyla aldığı primler, ikramiyeler, huzur hakları ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilir.

MADDE : 17

Artist ve Sporcular

1. Tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçıları gibi profesyonel sanatçılar ile müzisyenlerin ve sporcuların, bu sıfatla serbest meslek faaliyetlerinden elde ettikleri gelirler, 14 ve 15 nci madde hükümlerine bakılmaksızın, bu faaliyetlerin icra edildiği Âkıt Devlette vergilendirilir.

2. Bununla beraber, eğer faaliyet, bu Devlette, diğer Âkıt Devlet, onun siyasi bölümlerinden biri veya bu diğer Devlette kamuya yararlı sayılan bir teşkilât veya kuruluş tarafından finanse edilen bir ziyaret vesilesiyle diğer Âkıt Devletin bir mukimi tarafından icra ediliyorsa, sağlanan bu gelirler, yukarıda 1 nci fıkrada anılan Devlette vergilendirilmez.

MADDE : 18

Emekli Maaşları

19 ncu maddenin 1 nci fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkıt Devlet mukimi bir kişiye evvelece görülen bir hizmet dolayısıyla ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri istihkaklar, ancak bu Devlette vergilendirilir.

MADDE : 19

Kamu Görevleri

1. Bir kişiye, bir Âkıt Devlete veya bir siyasi bölümüne, bir mahalli idareye gördüğü kamu görevi mahiyetindeki hizmet karşılığında bu Âkıt Devlet veya bir siyasi bölümü veya bir mahalli

idare tarafından doğrudan veya bunlarca kurulmuş fonlardan ödenen emekli maaşları ve istihkaklar o Devlette vergilendirilebilir.

2. Âkıt Devletlerden biri veya onun siyasi bölümleri ile mahallî idarelerden biri tarafından yürütülen ticarî veya sınaî bir faaliyet çerçevesinde görülen bir hizmet karşılığı ödenen istihkaklarla emekli maaşlarına, 15, 16, ve 18 nci maddeler hükümleri uygulanır.

MADDE : 20

Öğrenci ve Öğretmenler

1. Bir Âkıt Devletin uyruğu ve diğer Âkıt Devlette yalnızca öğrenim veya meslekî yetişme için geçici olarak bulunan bir öğrenci veya stajiyerin geçimi, öğrenimi veya meslekî yetişmesi ile ilgili masraflarını karşılamak üzere aldığı paralar, bu diğer Âkıt Devletin dışında kalan kaynaklardan sağlanmaları şartıyla, bu diğer Devlette vergilendirilmez.

2. Aynı şekilde, bir Âkıt Devlet uyruğu olan ve diğer Âkıt Devlette öğretim ve bilimsel araştırmalar yapmak amacıyla bulunan bir öğretmen veya öğretim üyesinin, öğretim veya araştırma karşılığı aldığı istihkaklar, bu bulunmaları daimî bir mahiyet almamak ve bu alınan istihkaklar bu diğer Devlet dışındaki kaynaklardan gelmek kaydıyla, bu diğer Devlette vergilendirilmez; bu hüküm, bir Âkıt Devlet uyruğu olan ve diğer Âkıt Devlette bilimsel araştırmalar yapmak amacıyla bulunan şahıslara da uygulanır.

3. İki Âkıt Devletten birinin uyruğu olan ve öğrenimi veya meslekî yetişmesi ile ilgili tatbiki bilgiler edinmek amacıyla bir yıl zarfında 183 günü aşmayan bir süre veya süreler için bu Âkıt Devletten ayrılıp diğer Âkıt Devlete giden öğrenci veya stajiyerlerin bir hizmet karşılığı aldığı her nevi istihkakları, bu hizmetin görüldüğü Âkıt Devlette vergiden müstesna tutulur.

MADDE : 21

Anlaşmada açıkça belirtilmeyen gelirler

1. Bu Anlaşmada farklı bir hüküm bulunmadıkça, kaynağı bir Âkıt Devlette bulunan gelirler, bu Devlette vergilendirilir.

2. Her iki Âkıt Devletin dışındaki kaynaklardan doğan gelir unsurları, bu Anlaşmanın önceki maddeleri uyarınca diğer Âkıt Devlette vergiye tabi olmamaları şartıyla, ancak, bu gelirleri elde eden kişinin mukim bulunduğu Âkıt Devlette vergilendirilir.

MADDE : 22

Servet

1. 6 nci maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan gayrimenkul mallardan teşekkül eden servet, bu malların bulunduğu Âkıt Devlette vergilendirilir.

2. Bir teşebbüse ait bir işyerinin aktifine dahil menkul mallardan veya bir serbest meslek icrasında kullanılan bir sabit çalışma yerini teşkil eden menkul mallardan teşekkül eden servet, işyerinin veya sabit çalışma yerinin bulunduğu Âkıt Devlette vergilendirilir.

3. Uluslararası seyrüseferde işletilen deniz ve hava taşıtları ile bunların işletilmesine tahsis edilen menkul mallar, ancak teşebbüsün kanunî merkezinin bulunduğu Âkıt Devlette vergilendirilir.

4. Bir Âkıt Devlet mukimi bir kişinin servetinin bütün diğer unsurları, ancak bu Devlette vergilendirilir.

MADDE : 23

Önleme usulleri

1. Bir Âkıt Devlet mukimi, aşağıdaki 2 nci fıkrada belirtilen gelirler dışında ve bu Anlaşma hükümleri uyarınca diğer Âkıt Devlette vergilendirilen gelirler elde ettiği veya servet sahibi olduğu takdirde ilk Devlet sözü geçen gelirleri veya serveti vergiden müstesna tutar. Bu istisna hükmü, vergi nispetinin tayini esnasında iki Devletten birinin böylece istisna edilmiş olan gelir veya servet unsurlarını dikkate almak hakkını sınırlamaz.

2. Bir Âkıt Devlet mukimi, bu Anlaşmanın 10, 11, 12 nci maddeleriyle 13 ncü maddesinin 3 ncü fıkrası ve 14 ncü maddesinin 3 ve 5 nci fıkrası uyarınca diğer Âkıt Devlette vergilendirilen gelirler elde etmesi halinde ilk Devlet diler Âkıt Devlette ödenen gelir vergisine eşit bir miktarı, bu mukimin gelirlerinden aldığı vergiden mahsubeder. Bununla beraber, bu suretle yapılan mahsup diğer Âkıt Devlette vergilendirilen gelirlere tekabül eden ve mahsuptan evvel hesaplanan vergi kısmını aşamaz.

3. Avusturya mukimi bir kişi, Türkiye Cumhuriyetinde doğan ve orada, Türk ekonomisinin gelişmesini teşvik amacıyla Türk mevzuatında öngörülen özel tedbirler dolayısıyla yüzde 10'un altında indirilen bir nispet ile vergilendirilen faiz veya gayrimaddî hak bedelleri elde ederse, ikinci fıkrada öngörülen şartlarla bu faiz veya gayrimaddî hak bedellerinin gayri-sâfi tutarlarının en az yüzde 10'u Avusturya Cumhuriyetinde bu gelirlerden alınan vergiden mahsubedilir.

MADDE : 24

Bilgi mubadelesi

1. Âkıt Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin ve Âkıt Devletler dahili mevzuatlarında öngörülen vergilendirme Anlaşmaya uygun olduğu ölçüde, Anlaşma konusuna giren vergilerle ilgili Âkıt Devletler, mevzuatı hükümlerinin uygulanması için lüzumlu bilgileri teati edeceklerdir. Bu suretle teati edilen bütün bilgiler gizli tutulacak ve ancak, bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleriyle veya bu hususlardaki şikâyet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara ve söz konusu vergilere ilişkin cezaî kovuşturmalar için adli makamlara verilebilecektir.

2. 1 nci fıkraya hükümleri, hiç bir surette Âkıt Devletlerden birini;

a) Kendi mevzuatına veya idarî tatbikatına veya diğer Âkıt Devletin idarî tatbikatına aykırı idarî tedbirler almaya;

b) Kendi veya diğer Âkıt Devletin mevzuatına dayanılarak veya olağan idarî tatbikatı çerçevesinde edinilmesi mümkün olmayan bilgiler sağlamaya;

c) Ticarî, sımaî, meslekî bir sırrı veya ticarî usulü ifşa edecek bilgileri veya bildirilmesi kamu düzenine aykırı düşecek bilgileri vermeye zorlayacak şekilde yorumlanamaz.

MADDE : 25

Ayrım yapılmaması

1. Bir Âkıt Devletin uyruğu, diğer Âkıt Devlette, aynı durumda bulunan bu diğer Devletin uyruğunun tâbî olduğu veya olabileceğinden başka veya daha ağır hiçbir vergi veya bununla ilgili mükellefiyete tâbî tutulamaz.

2. 10'ncü maddenin 5 nci fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla, bir Âkıt Devlet teşebbüsünün diğer Âkıt Devlette sahibi bulunduğu bir işyeri, aynı faaliyeti icra eden bu diğer Devlet teşebbüslerine nazaran daha gayrimüsait bir şekilde vergilendirilmez. Bu hüküm, bir Âkıt Devleti, maddî durum veya aile sorumlulukları dolayısıyla kendi mukimlerine

tanıldığı şahsî indirimlerle vergi ve matrah indirimlerini, diğer Âkit Devlet mukimlerine de tanıtmaya zorlayacak şekilde yorumlanamaz.

3. Bir Âkit Devletin sermayesi tamamen veya kısmen, doğrudan veya dolaylı olarak, diğer Âkit Devletin bir veya birden fazla mukimi elinde veya kontrolünde bulunan teşebbüsleri, ilk Âkit Devlette, bu Devletin aynı mahiyetteki diğer teşebbüslerin tabi olduğu veya olabileceğinden başka veya daha ağır hiçbir vergi veya bununla ilgili mükellefiyete tabi tutulamaz.

MADDE : 26

Sulh usulü

1. Bir Âkit Devlet mukimi, Âkit Devletlerden biri veya her ikisi tarafından alınan tedbirlerin kendisi için bu Anlaşmaya uygun olmayan bir vergilendirmeye müncer olduğu veya olacağı kanaasına vardığı takdirde, bu devletlerin millî mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı olmaksızın, durumunu, mukimi bulunduğu Âkit Devletin yetkili makamına arz edebilir.

2. Bu yetkili makam, talebi yerinde bulmakla beraber kendisi tatmin edici bir çözüm getiremediği takdirde, Anlaşmaya aykırı bir vergilendirmeyi önlemek amacıyla, diğer Âkit Devletin yetkili makamı ile sulhen anlaşmaya gayret sarfedecektir.

3. Âkit Devletlerin yetkili makamları, sulhen anlaşmaya riayetle, Anlaşmanın yorumlanmasını veya uygulamasından doğabilecek güçlükleri halle veya tereddütleri gidermeye çalışırlar.

4. Âkit Devletlerin yetkili makamları, önceki fıkralarda gösterildiği şekilde bir anlaşmaya varmak için, doğrudan kendi aralarında haberleşebilirler. Eğer şifahi görüş teatileri bu sulhen anlaşmayı kolaylaştırıcaksa, Âkit Devletlerin yetkili makamlarının temsilcilerinden kurulu bir komisyonda görüş teatisi yapılabilir.

5. Bir Âkit Devletin diğer Âkit Devlette bir hizmet faaliyeti ifa eden uyrukları, bu faaliyetlerle ilgili vergi meselelerinin hali için, kendi Devletlerinin bir makamının bu maksatla diğer Devlete gönderdiği memurların yardımına başvurabilir. Bu makam ve memurların hak ve vecibeleri diğer Âkit Devlette vergi mükelleflerini temsile yetkili kişiler için geçerli hükümlere göre düzenlenir.

MADDE : 27

Diplomasi ve konsolosluk memurları

Bu anlaşma hükümleri, diplomasi ve konsolosluk memurlarının, gerek devletler hukukunun genel kurallarına, gerek özel anlaşmalar hükümlerine göre yararlandıkları vergi ayrıcalıklarını etkilemez.

MADDE : 28

Yürürlüğe girme

1. Bu Anlaşma onaylanacak ve onay belgeleri, mümkün olduğu kadar çabuk, Ankara'da teati edilecektir.

2. Anlaşma, onay belgelerinin teati tarihinden itibaren yürürlüğe girecek ve hükümleri :

a) Türkiye Cumhuriyetinde Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı izleyen yılın 1 Ocak gününden sonra kapanan her vergilendirme dönemi için;

b) Avusturya Cumhuriyetinde ise, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı izleyen yıllar için tahsil olunan vergilere uygulanacaktır.

MADDE : 29

Yürürlükte kalkma

Bu Anlaşma, Akıt Devletlerden biri tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Akıt Devletlerden her biri, Anlaşmayı, her takvim yılının bitiminden en az altı ay önce diplomatik yoldan bildirmek suretiyle feshedebilir. Bu durumda, Anlaşma :

- a) Türkiye Cumhuriyetinde : ihbarı izleyen yılın 31 Aralık günü veya sonrasında kapanan her vergilendirme dönemi için ;
b) Avusturya Cumhuriyetinde ise, ihbarı izleyen yıllar için tahsil olunan vergilere uygulanmayacaktır.

Bu hususları teyideden, iki Devletin tam yetkili temsilcileri, işbu Anlaşmayı imzaladılar ve mühürlerini vazettiler.

Türkçe ve Almanca dillerinde iki nüsha halinde ve her iki metin de aynı derecede muteber olmak üzere.

... Kasım 1970 tarihinde Viyana'da düzenlenmiştir.

Türkiye Cumhuriyet adına :

Avusturya Cumhuriyeti adına :

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Millet Meclisi			Cumhuriyet Senatosu		
Cilt	Birleşim	Sayfa	Cilt	Birleşim	Sayfa
12	70	234	10	45	335
32	48	646	11	59	66:67
35	72	629:631,659, 677:678	63		96,101,131, 145:146
36	75	129,168,202:205			

I - Gerekeçeli 790 S. Sayılı basmayazı Millet Meclisinin 72 nci Birleşimne, 248 S. Sayılı basmayazı Cumhuriyet Senatosunun 63 ncü Birleşimi tutanağına bağlıdır.

II - Bu kanunu; Millet Meclisi Maliye, Dışişleri ve Plân, Cumhuriyet Senatosu Anayasa ve Adalet, Dışişleri, Turizm ve Tanıtma, Malî ve İktisadî İşler, Bayındırlık, Ulaştırma ve İmar - İskân ve Bütçe ve Plân komisyonlarından kurulan Geçici komisyonları görüşmüştür.

III - Esas No. : 1/453